

Nacional

Jordi Sánchez no aspirarà a la secretaria de Junts

Afirma que cal centrar el lideratge a l'entorn d'una candidatura única al congrés de juny

Junqueras diu que el català es defensa fent-lo servir

El president d'ERC carrega "contra els discursos derrotistes" i avala Cambray

POLÍTICA **DESUNIÓ EN L'INDEPENDENTISME**

L'enèsim fracàs del

TAMPOC • Crònica en deu fases de l'últim intent fallit, tancat sense acord al febrer després de nou mesos de contactes discrets, dels partits i entitats independentistes per desencallar un nou full de ruta **ESCULL** • El rol del Consell per la República, de nou el gran obstacle que ha impedit ni tan sols crear un espai permanent de diàleg

Òscar Palau
BARCELONA

Tot va esclatar després de l'octubre del 2017. El consens independentista que va permetre celebrar el referèndum de l'1-O i declarar el 27-O la DUI al Parlament se'n va anar en orris amb l'aplicació del 155 i la lectura diferent que de tots aquells fets, i de la dura repressió posterior, anirien rentant els diversos actors sobiranistes. La no restitució de Carles Puigdemont el 30 de gener del 2018 marcaria el punt d'inici d'unes discrepàncies estratègiques que, en la legislatura del president Quim Torra, es van intentar redreçar, una feina que seria infructuosa perquè les diferències eren massa marcades i fins i tot es van anar eixamplant, evidenciades en topades com ara com s'havia de respondre a les inhabilitacions de diputats o quin havia de ser el paper del Consell per la República (CxR), un òrgan que s'havia constituït arran de l'acord entre Junts i ERC per tirar endavant la legislatura post 155, però del qual a poc a poc republicans i també cupaires s'anirien distanciant en considerar que l'havia acabat monopolitzant Junts.

1. Punt de partida

Després de les eleccions del 14-F, arran de les converses per a la investidura de Pere Aragonès, els partits, i de retruc les entitats que també havien allunyat posicions, van decidir donar-se una nova oportunitat. I precisament el paper que havia de tenir el Con-

sell va ser un dels grans cavalls de batalla que ho va encallar durant setmanes. Finalment, l'anomenat "pacte de les masies" entre ERC i Junts certificava la creació d'un nou "espai de coordinació, consens i direcció estratègica", que venia a ser la "taula de direcció col·legiada" prevista en l'acord signat abans entre ERC i la CUP. El formaven les tres grans forces parlamentàries independentistes, Òmnium i l'ANC, amb l'estat major que va fer possible l'1-O com a mirall. El nou espai tenia com a feina bàsica fixar els plans estratègics vers la repúbli-

Els pactes d'ERC amb Junts i la CUP instaven a crear el nou 'estat major'

ca i concretar propostes d'acció política i mobilització ciutadana encaminades al seu assoliment. Es tractava de dissenyar "l'embat democràtic de confrontació cívica i pacífica" que s'anunciava com a eina de pressió—però alhora com a pla B en cas que no funcionés—per a la taula de diàleg a què es convenia donar almenys una oportunitat, i de la qual s'aniria donant compte aquí. "Cal preparar des de tots els ressorts a l'abast els diversos escenaris de confrontació democràtica", deia el pacte, que també situa aquest espai com a punt de debat per assolir una major coordinació en altres fronts, com el de les Corts espanyoles.

L'acord final, a més, es-

tablia que el nou estat major buscava "transitòriament la coordinació" amb el Consell "fins que aquest finalitzi la seva reformulació" en consens entre tots els actors. La idea final era que l'espai "es pugui situar en el seu marc".

2. S'activen les converses

Aragonès era investit pel Parlament el 21 de maig del 2021, i les converses per formar aquest nou espai i reformular el Consell per la República començaven al cap de pocs dies, amb la participació dels cinc actors pactats i el mateix CxR com a sisè integrant *de facto*. Efectivament serien reunions "discretes, periòdiques i constants", com es pretenia. Algunes telemàtiques, però, a mesura que es relaxaven les mesures contra la covid, la majoria serien presencials a Barcelona, si bé també n'hi va haver a l'Empordà, i fins i tot a la Catalunya del Nord. Nou mesos després, però, tots acordarien deixar-ho estar, sense haver pogut culminar cap acord. Havia fracassat l'últim intent ja no tan sols de retrobar el consens estratègic, sinó fins i tot de crear un espai permanent a aquest efecte. Per què? Ara, que estan formalment trencades i sense perspectives que es reprenguin a curt termini, alguns dels participants han accedit a explicar les converses a El Punt Avui.

3. Els participants

El pacte de les masies fixava que el nou espai es bi-

furcaria en una direcció estratègica política formada per dos o tres representants de cada organització, i un comitè tècnic amb un o dos integrants més per ens, que es responsabilitzaria de la preparació, seguiment i execució dels acords del primer. Aquest últim no s'ha arribat a crear mai, davant la manca de concrecions a desenvolupar, però el primer sí que va funcionar amb uns membres més o menys fixos. Per part d'ERC hi seria al principi Isaac Peraire, antic representant al CxR, que va passar el testimoni a l'exconsellera Alba

Els actors van buscar d'entrada punts d'acord... i no eren tan lluny

Vergés i Marta Vilaret, vicesecretària de Lluïta Antirepressiva del partit. Per part de Junts, el pes el durien el secretari general, Jordi Sánchez, i l'actual portaveu Josep Rius, amb alguna aparició del diputat Joan Canadell. Per part de la CUP hi passarien diversos membres, com els diputats Eulàlia Reguant i Carles Riera o les ara exdiputades Maria Sirvent o Natàlia Sánchez. Per part d'Òmnium, hi intervindrien l'aleshores vicepresident Marcel Mauri i l'actual president, Xavier Antich. Per part de l'ANC hi anirien la presidenta, Elisenda Paluzie; el vicepresident, David Fernández, i el membre del secretariat Abel Riu. I pel Consell per la República, el

conseller a l'exili Toni Comín o els exdiputats Toni Castellà i Lluís Llach.

4. Primers recels

Només amb l'elecció dels noms, les fonts de Junts ara consultades expressen ja una primera recança: "Tothom hi va enviar gent del màxim rang dins la seva organització, i això vol dir que li donàvem importància. Tothom tret d'ERC." "Les persones que poses a negociar són indicatives de l'interès que poses en una qüestió, els qui ja no s'hi van posar amb ganes d'un acord van ser ells", conclouen. Els repu-

blicans, en canvi, presumeixen que els seus són lideratges més "corals", a més que ja havien deixat clar en les negociacions d'investidura que no deixarien que ningú "tutelés" l'acció del president de la Generalitat, fet que podia ser incompatible amb el fet d'enviar representants de més pes a aquestes converses.

5. Per començar, punts d'acord

Conscients que la reformulació del Consell seguia sent una qüestió espinosa, les converses van aparcar-ho d'entrada i van comen-

L'APUNT
De pressa i malament
Clara Ribas

La proposició de llei per modificar l'article 21 de la llei de política lingüística, del PSC, Junts, ECP i ERC, es va presentar de pressa i malament. El govern i els partits firmants han reconegut que no es va comunicar ni explicar bé el que es pretenia amb la modificació. En la polèmica, els termes "llengua vehicular", "llengua doct", "llengua franca" o moltes altres accepcions

s'han barrejat fins a l'extenuació i han estat utilitzats per cada banda segons convenia demostrar si la proposta era encertada o no ho era gens. Fins al punt que molts opinadors, i Junts mateix, han virat l'opinió sobre el pacte en qüestió de dos o tres missatges a Twitter. Era un àmbit massa delicat i massa important per no vigilar com es transmetia el missatge.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

consens estratègic

El secretari general de Junts, Jordi Sánchez, i el coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, el 17 de maig del 2021, quan van presentar el batejat com a pacte de les masies, que desencallava la investidura ■ O. DURAN

sell per la República. Una reformulació en profunditat –a fi que el Consell en si fos, o integrés, l'espai de direcció estratègica– era el mandat d'entrada del pacte de les masies, però ja de seguida es va veure que serien complicades les opcions d'afrontar-la. "Junts volia que la taula estigués dins del CxR, que ja té una agenda pròpia, una estratègia molt marcada i que no vol renunciar a tenir la seva posició, cosa que trobem lícita", exposen des d'ERC. "Volien que s'acceptés la seva versió, però no hi havia voluntat real de reformular", justifiquen, tot assegurant que la CUP ho veia igual. Fonts cupaires consultades, que han declinat parlar-ne, s'han limitat a dir a El Punt Avui que no hi podia haver converses serioses mentre el president i cara visible del Consell fos el líder d'un partit polític.

La veritat és que, més enllà d'algunes consideracions genèriques, ningú va arribar a presentar una proposta concreta per refer el Consell a fi que tothom s'hi trobés còmode, tot i que aquest ens –que en paral·lel havia iniciat el seu propi procés de reestructuració amb la votació d'una assemblea d'electes– va arribar a ajornar, primer uns mesos i després unes setmanes a l'octubre, l'elecció per veure si això afavoria un consens. No va ser així, i al final va decidir tirar milles i completar el procés. "ERC seguia donant allargues, i la vida d'una entitat no pot parar", justifiquen a Junts.

7. L'espai... i un nou referèndum?

El pla B a la reformulació del Consell, que ja no condicionava el seu procés intern i que ERC sí que veia amb bons ulls, era fer tot just a la inversa de la pro-

posta inicial: el reconeixia com a actor amb veu pròpia i acceptava que s'afegís a l'espai a cinc que havien acordat en els pactes d'investidura, com *de facto* ja estava succeint en les converses que estaven mantenint. "Si el Consell era un actor més, això havia de fer passar les pors", descriuen des de Junts. Aquestes mateixes fonts asseguren que estaven disposades a cedir-li tot el poder estratègic, renunciant fins i tot a punts que tenien en el programa electoral i que figuraven en el pacte amb ERC. "L'acord de govern diu que només un referèndum pactat pot substituir l'1-O, però en les converses vam pactar afegir-hi «o l'es-

Junts estava disposat a cedir si tots volien fer un nou referèndum

tratrègia que decideixi per consens aquest espai". "Si entre tots sis arribàvem a un nou consens, Junts estava disposat a sortir de les seves posicions", subratllen, amb la qual cosa un nou referèndum era una possibilitat. Fonts de l'ANC, en tot cas, matisen que, tot i que sí que ells demanaven impulsar "algun acte de sobirania", no es va arribar a parlar de la possibilitat que Junts o ERC acceptessin promoure un nou referèndum unilateral.

8. Oficina 'tècnica'

En tot cas, el pla B es va tòrcer quan Junts va acceptar que l'espai en qüestió estigués políticament desvinculat del Consell, però va proposar que s'hi lligués igualment a través d'una oficina tècnica, una mínima estructura permanent que s'encarregués de fei-

nes teòricament burocràtiques com ara convocar les reunions o aixecar acta de les conclusions. "La idea era que l'oficina fos un espai a part, i que cap dels òrgans de govern del Consell hi tingués influència", argumenten. ERC, però, no ho va veure clar. "El Consell per la República no pot ser marc i part alhora", resumeixen les seves fonts, que creuen en aquest com un òrgan que s'hauria de limitar a fer difusió i contactes en l'àmbit internacional. "Insistien que el nou espai estratègic seguís estant d'alguna manera sota el paraigua del Consell, intentant exhibir una transversalitat que és inexistent", conclou ERC per justificar el seu rebuig. "Tenia un sentit que l'oficina estigués en el marc del Consell perquè és l'espai amb més gent i més transversal que existeix a l'independentisme, a més que és el fil que relliga el mandat de l'1-O amb la Catalunya interior", responen des de Junts.

9. El trencament

Les posicions són òbviament contraposades, però les versions difereixen del tot a l'hora d'explicar el bloqueig definitiu de les converses i determinar-ne els culpables. Segons Junts, al final el consens era "quasi unànime" perquè els altres grups "s'havien bellugat del seu espai de confort", però ERC va ser "l'únic" que va dir que no a aquesta solució. "Hi va haver una actitud de bloqueig per part seva, i no ens ho van justificar", retreuen. "No era l'estructura òptima que tots hauríem preferit, però de manera pragmàtica era una solució que tots acceptàvem, perquè la veíem l'única mínimament viable", confirmen les

çar posant les estratègies sobre la taula. "Es va veure que era més interessant començar per on estàvem tots d'acord, i es va fer bona feina.", assenyalen des de Junts. Al cap i a la fi, la idea era comparar els fulls de ruta de tots, i la cosa al principi va fluir prou bé, perquè van constatar que no estaven tan allunyats, i tenien "molts punts d'acord en la majoria de temes", admeten. I és que llibrets com el *Tornarem a vèncer*, d'Oriol Junqueras i Marta Rovira, i el *Preparem-nos*, de Carles Puigdemont, coincideixen en major o menor grau que cal estar oberts sempre al diàleg,

però ara no s'ha de tancar la porta a la unilateralitat i preparar la confrontació. De fet, tothom d'entrada va coincidir que per assolir la independència caldria donar més pes a la confrontació, que caldria insistir en el front antirepressiu, van parlar del front internacional... "Vam avançar una mica per aquí, fins i tot més del que es podia esperar, i més fins i tot del que s'havia avançat en les converses d'abans de la sentència de l'1-O, que van acabar sense una resposta política institucional", admeten fonts de l'ANC. Això sí, no es va arribar a parlar pròpia-

ment de nou full de ruta ni d'accions concretes; no més "de manera molt superficial".

6. El Consell per la República, l'escull

"Inicialment l'objectiu no era crear una taula, les converses eren per veure com s'avançava en l'estratègia i veure quin havia de ser el rol del CxR, que és el que havia quedat pendent entre Junts i ERC. S'havia de parlar d'això", expliquen, en tot cas, les fonts de l'ANC. I les coses es van començar a tòrcer quan va ser l'hora de superar un entrebanc ja conegut: el Con-

Passa a la plana següent

POLÍTICA DESUNIÓ EN L'INDEPENDENTISME

#CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la plana anterior

fontes de l'ANC, que admeten, això sí, que Junts “no volia una coordinació estratègica que no estigués sota un cert marc del Consell”, i que ERC en cap moment va dir que sí. “No vam rebutjar cap acord, simplement no es va arribar a cap acord”, puntualitzen des d'ERC, mentre que a l'ANC també constaten que “si no hi havia consens entre Junts i ERC, Òmnium no volia fer res”. L'entitat cultural ha declinat entrar en “misèries i interioritats” de les converses, però fonts consultades han resumit: “Hem constatat que s'estan tirant els plats pel cap els uns i els altres i que cada vegada que semblava que un acord podia ser possible, el rebentava

un o el rebentava l'altre.” Des de Junts, en canvi, subratllen que fins i tot la CUP “s'havia sumat al preacord de cinc contra un”, que només hauria calgut dur a la ratificació dels òrgans interns de direcció de cada organització.

10. L'epitafi

Les converses es van suspendre indefinidament en una última reunió el 7 de febrer, asseguren les fonts consultades. “Quan Jordi Cuixart va passar el relleu a Xavier Antich el 26 de febrer ja vam dir que hem constatat que no hi ha possibilitat de treballar en aquest marc de manera conjunta amb una unitat estratègica de debò”, es resignen des d'Òmnium. “Arriba un moment que

Carles Puigdemont, el 5 de març, en ser reelegit president del Consell per la República ■ ACN

davant d'això diem que les ulleres amb què ens vam mirar l'1-O no són les mateixes ulleres que podem

fer servir ara, el 2022, i que per tant cal fer canvis de lideratges”, conclouen amb certa amargor, en la

línia que va expressar el seu expresident dies abans de predicar amb l'exemple i plegar.

El 5 de març, Carles Puigdemont era reelegit president del Consell per la República i, en un discurs inusualment dur, certificava en públic la defunció del nou intent de bastir una unitat estratègica, tot culpant-ne les formacions polítiques, en al·lusió velada a ERC, que segons ell han estat “incapaces” de posar-se d'acord en el full de ruta. Puigdemont proclamava aquell dia que el Consell s'havia “emancipat” dels partits i que li toca tirar endavant el mandat de l'1-O “reduint-ne la dependència”. “La nostra relació amb els partits ha de canviar; els hem donat moltes oportunitats però el temps ja s'ha acabat”, declarava. Nou mesos després d'iniciar-lo, l'últim intent havia fracassat. ■

Acusacions mútues i raons de fons

L'enèsim xoc sobre el rol del Consell per la República que ha fet descarriar el nou intent de lligar un full de ruta amaga les raons més profundes de la topada entre els dos grans corrents de l'independentisme. “ERC posa en dubte el mandat de l'1-O, ergo el mateix acord de govern”, alerten a Junts. “Al final ens hem de preguntar el perquè del seu bloqueig a un espai de consens estratègic”, assenyalen, alhora que lamenten que “a la Generalitat tampoc ningú lidera res des de l'eix nacional”. Ells mateixos es donen una possible resposta a tot: “Potser l'estratègia d'eixamplar la base i ajornar la independència respon a aquestes preguntes.”

“Que s'han rebaixat els plantejaments independentistes? No ho diu pas el *Tornarem a vencer*, ni la ponència política que acabem d'aprovar”, rebaten els republicans. Segons ells, el problema de fons és un altre: “Tenim versions allunyades en el diagnòstic de la situació, que no és el mateix.” I en aquest punt és on tornen els retrets, en aquest cas per manca de principi de realitat. “Junts i el Consell diuen que no cal res més després de l'1-O, que el mandat ja el tenim, i això ni la CUP ho defensa ja”, es resignen. “Tenen una via estratègica pròpia, un full de ruta que no s'adiu amb el dels altres però que volen imposar a tothom”, retreuen.

Tot i que s'ha volgut fer córrer des del gener del 2018, a més, els republicans neguen que tinguin cap problema amb la figura de Puigdemont com a líder de Junts, i li continuen reconeixent el paper de gran actiu del procés, sobretot a l'exterior. En aquest sentit, neguen també que en el fons del desacord hi hagi una simple qüestió de confiança, tot i que admeten que “s'han de treballar”, i que d'entrada la millor manera seria

“posant en comú diversos objectius”. “El que s'ha intentat és la reformulació del Consell i no s'ha aconseguit, ara cal anar convergint en l'estratègia i buscar els espais per fer-ho”, conclouen. Òmnium, en canvi, creu que sí que qualsevol acord haurà de passar forçosament per canviar els lideratges, a fi de “recuperar confiança i crear noves complicitats”.

En tot cas, ERC repta els socis de go-

Jordi Cuixart, amb Elisenda Paluzie, el dia que deixava la presidència d'Òmnium ■ O.D.

vern a concretar la confrontació que proposen. “Què s'ha posat sobre la taula com a embat? Quin embat frena ERC?”, desafien. “Podem posar mil exemples d'embats que hem plantejat: les sentències de Schleswig-Holstein, Bèlgica o Itàlia, la candidatura a les eleccions europees, les sentències que han de venir del TJUE o el TGUE; en el cas de la presidenta Borràs, que es faci pinya i no sentenciïn els partits independentistes...”, responen des de Junts. ■

Poques perspectives a curt termini

Partits i entitats admeten que avui les converses per a un full de ruta estan trencades i sense calendari de represa, però coincideixen que tard o d'hora caldrà tornar-ne a parlar. De fet, asseguren que els ponts no estan trencats, perquè de contactes n'hi ha a nivell de govern i parlamentari, és clar, però també en aspectes com la lluita antirepressiva. “Sempre caldrà trobar espais, perquè ningú avançarà sol; s'ha de continuar intentant”, resumeixen les fonts d'ERC, que asseguren que treballaran per promoure'ls. “Per nosaltres no quedarà, hi serem”, manifesten. No serà fàcil, això sí, perquè l'últim intent fallit ha deixat ferides. “Per tocaria a qui ho ha bloquejat posar una proposta sobre la taula perquè pugui existir la direcció estratègica, que no sigui vetant el Consell per la República”, sostenen a Junts, que avisen que en paral·lel han iniciat un procés per avaluar l'acord de govern.

“No hi ha indicis que les reunions es recuperin a curt termini”, avisen des de l'ANC, i admeten que han quedat força decebuts per la situació, i per tant tampoc serà fàcil reconduir-la. De fet, l'Assemblea ja havia votat internament no participar en més taules d'aquest tipus després del fracàs per pactar una resposta unitària a la sentència de l'1-O, si bé ara van decidir donar-li una oportunitat perquè els semblava una iniciativa “transitòria” per trobar un espai estratègic, que tampoc ha reeixit. “Tal com estan avançant el govern i els partits, del que hi ha més ganes ara és de desmarcar-se'n”, subratllen. Tant o més contundents són a Òmnium. “Cal canviar la manera de fer, parlar clar i canviar els marcs de què ens havíem dotat fins ara”, constaten. D'aquí que insistixin en la renovació de portaveus i ca-

res visibles. “Si no pot ser amb nous actors perquè els partits no volen canviar, evidentment no podem fer-hi res, però ens semblaria interessant”, insisteixen. “No ens hem mogut del que han expressat Cuixart i Antich: això passa per tornar a començar”, etziben.

Renovacions internes en curs

A tot plegat s'hi suma un darrer factor, que de fet és el que va fer aturar definitivament les converses al febrer: en aquell moment, la majoria d'integrants de la taula eren a les portes d'afrontar processos interns de renovació de cares o doctrines, i fins que no es completin no estaran en condicions de tornar-ho a intentar. L'ANC va aprovar la setmana passada nou document estratègic, i afrontarà al maig l'elecció del nou secretariat i la junta, ja que pleguen tots amb Elisenda Paluzie al capdavant. També Òmnium acaba de renovar la junta i la presidència, i Puigdemont té pendent encara nomenar òrgan de govern al Consell per la República, d'on plegaran les entitats i partits que l'integraven fins ara.

Si bé menys del que voldria Òmnium, també als partits hi ha canvis en marxa. La CUP va renovar el secretariat nacional fa poques setmanes, i ERC tot just acaba d'aprovar, amb pocs canvis això sí, una nova ponència política. Igualment, Junts anunciava tot just ahir un decisiu congrés al juny, en què plegarà el secretari general, Jordi Sánchez. Els nous intents de pactar el full de ruta, doncs, sembla que aniran per llarg, ja que a més la propera fita a l'horitzó dels partits són les eleccions municipals, més que fer un embat per la independència. Llevat, és clar, que algun element nou ho faci trontollar tot. “A veure si les mobilitzacions pel català són un revulsiu”, sospiren a l'ANC... ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nova manifestació en defensa del català a l'escola

Unes 1.700 persones, segons la Guàrdia Urbana, van recórrer la distància des de la plaça de Sant Jaume fins al Parlament per exigir la retirada de la modificació de la llei de política lingüística

La capçalera de la manifestació, a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, des d'on va sortir cap al Parlament ■ ACN

Clara Ribas
BARCELONA

La manifestació convocada ahir per sindicats i entitats a favor de l'escola pública en català i contra la modificació de la llei de política lingüística va aplegar unes 1.700 persones, segons la Guàrdia Urbana. L'acte va tenir el suport dels sindicats Ustec-Stes, la Intersindical-CSC, la Coordinadora Obrera Sindical (COS) i el Sindicat d'Estudiants dels Països

Catalans (SEPC), a més de la CGT, l'associació de famílies Affac i entitats com ara el Consell per la República, Òmnium i l'ANC. Al·l'ini de l'acte, els representants de les entitats organitzadores van saludar les altres concentracions del mateix tipus que s'havien fet al matí a València i Mallorca.

En un manifest llegit abans de començar la marxa, a la plaça de Sant Jaume, els portaveus de les entitats van exigir a

ERC, Junts, el PSC i els comuns que retirin la proposició de modificació de la llei: "Considerem que aquesta proposta suposa el punt final al model d'immersió, que ja ha estat desmantellat des de fa anys", van assenyalar. En aquest sentit, la portaveu del sindicat Ustec, Iolanda Segura, va assegurar que la responsabilitat d'aquesta regressió correspon al Departament d'Educació i va alertar que la sentència no respon a cap criteri pe-

Actes a Mallorca i a València

La manifestació d'ahir a la tarda a Barcelona va venir precedida per una concentració en la mateixa línia reivindicativa a Mallorca i a València, on s'hi van adherir entitats com ara Decidim, ACPV, STEPV, Plataforma per la Llengua, Juga en València, COS i Escola Valenciana. Amb el lema *Prou! Tenim dret a viure en català*, la plataforma Enllaçats per la Llengua,

que agrupa entitats socials, culturals i sindicals, va llançar ahir una convocatòria en què indicava que havia escollit la data del 2 d'abril perquè, segons fonts de la plataforma, és la data en què Lluís XIV va prohibir l'ús de la llengua a la Catalunya del Nord el 1700. A Perpinyà, l'acte, que s'havia d'allargar del matí fins al vespre, es va ajornar fins al 23 d'abril a causa del mal temps.

dagògic. Les entitats consideren que la proposta de modificació "desprotegeix els docents de possibles denúncies o pressions", ja que trasllada "als centres la competència per determinar percentatges per a cada llengua".

En declaracions als mitjans, la vicepresidenta d'Òmnium Cultural, Mònica Terribas, va assegurar que és "imprescindible" que la proposta es consulti davant la comunitat educativa, abans que es voti al Parlament. Per la seva banda, la vicepresidenta de Plataforma per la Llengua, Mireia Plana, va afirmar que la seva aprovació seria "la fi" del model d'immersió lingüística. D'altra banda, la representant de la CUP, Dolors Sabater, va assegurar

La data

26.04.22

Es preveu que comenci el ple en què es votarà la modificació de la llei de política lingüística.

que el consens de què parlen els partits firmants del pacte no existeix: "És un pacte de despatxos que deixa de banda la comunitat educativa."

La manifestació va arribar al parc de la Ciutadella, però, una vegada allà, no va poder accedir, com pretenia, a l'edifici del Parlament, ja que tot l'entorn estava encerclat per tanques metàl·liques i protegit per vehicles dels Mossos d'Esquadra. Al voltant de les vuit del vespre, la manifestació es va desconvocar. ■

Concentració de Catalans per la Independència

Clara Ribas
BARCELONA

La formació Catalans per la Independència, creada per exmembres de la direcció de l'ANC, descontents amb el mandat d'Eli-senda Paluzie, va aplegar ahir un centenar de persones davant del Palau de la Generalitat, en una con-

centració encapçalada pel lema "No us tornarem a votar". Durant l'acte, es va llegir un manifest en què el col·lectiu declara sentir-se estafat pels "estafadors del 15-M", referint-se a l'Ajuntament, i pels "estafadors de l'1 d'octubre", fent referència a la Generalitat. "No estem en rebel·lia, sinó que ja no us re-

coneixem, i per això no us tornarem a votar", van dir, dirigint-se als actuals diputats independentistes. La formació, creada el 2021, té com a objectiu "aglutinar els independentistes que no estan disposats a renunciar al mandat de l'1 d'octubre ni a esperar que l'implementin generacions futures".

La concentració, ahir, convocada per Catalans per la Independència, a la plaça de Sant Jaume de Barcelona ■ CPI

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Jordi Sánchez anuncia que renuncia a liderar Junts

■ L'actual secretari general demana una candidatura única per rellevar-lo en el proper congrés del juny a la Catalunya del Nord ■ S'obre la cursa per substituir-lo entre la resta d'actors més destacats

Redacció
ALCARRÀS

El secretari general de JxCat, Jordi Sánchez, va sorprendre ahir amb l'anunci que no aspirarà a la reelecció en el càrrec en el proper congrés de la formació. "Els temps avui requereixen una manera diferent de treballar", va dir el secretari general del partit que obre la cursa interna al lideratge de Junts entre la resta d'actors més destacats del partit. "Això no va d'agendes personals, això no va d'opcions personalistes que ens permetin tenir suposadament minuts de glòria. Això va de fer un projecte col·lectiu, un projecte fort", va afirmar. Segons el secretari general del partit, no té cap sentit demanar una llista única i voler mantenir-se en el càrrec i és per això que hi renuncia. "Estaré al costat d'aquelles persones que vulguin tirar endavant aquest partit amb el compromís de l'1-

La frase

“Entenc que els temps avui requereixen una manera diferent de treballar”

Jordi Sánchez
SECRETARI GENERAL DE JUNTS
PER CATALUNYA

O", va expressar. La figura de Sánchez havia estat qüestionada en els últims mesos per diferents sectors del partit, i entre els noms que es barregen internament per rellevar-lo hi és el de Jordi Turull, encara que finalment es podria optar per una solució de consens que aglutini les diferents sensibilitats del partit.

En la seva intervenció davant del consell nacional, reunit a Alcarràs, Sánchez va demanar deixar de banda els personalismes i assumir el "repte" de presentar una única candidatura al congrés nacional del partit. "No em fa

El secretari general de Junts, Jordi Sánchez, acomiadant-se en la celebració del seu consell nacional, que es va celebrar a Alcarràs ■ EFE

por la pluralitat ni que hi hagi diferents candidatures, el tema és saber si serem capaços de ser generosos i entendre'ns", va afirmar Sánchez.

El consell nacional

d'aquest dissabte també acordava celebrar el proper congrés nacional la primera quinzena de juny a la Catalunya del Nord. Serà "enormement transcendental", va dir Sàn-

chez, ja que serà el primer que se celebrarà de manera presencial i on els militants es podran "abraçar amb la seva gent". L'elecció a la Catalunya del Nord no és casual i permetrà re-

trobar-se amb els consellers exiliats Lluís Puig i Toni Comín i el seu president, Carles Puigdemont. Amb la seva renúncia a aspirar a la secretaria general, Sánchez tanca la primera incògnita del congrés de Junts, mentre queda el dubte de si Carles Puigdemont continuarà com a president. El secretari general de Junts va vaticinar que "molts" voldran que el congrés sigui "sorollós" i que Junts "ensopegui", ja que els disputen "la primera posició com a primera força del país", en una al·lusió velada a ERC.

Forts en les municipals

Sánchez es va mostrar confiat que el partit serà capaç de fer "un bon congrés" i preparar bé les eleccions del 2023, en les quals el partit espera ser la primera força. El secretari general també es va referir a aquests comicis en la seva intervenció davant del consell nacional, i va indicar que Junts està en condicions d'anar a les eleccions "sota un mateix nom" i unint el seu "espai", amb referència als alcaldes que reté el PDeCAT.

La intenció de l'actual direcció del partit és incorporar els alcaldes que es van presentar sota la marca de Junts el 2019 però que van decidir mantenir-se en el PDeCAT i no es van acabar afiliant a JxCat. ■

Junqueras reivindica la defensa d'ERC del català

■ El president dels republicans critica "els que escampen un discurs derrotista"

Redacció
BARCELONA

"Els que escampen un discurs derrotista són aquells que posen fàcil la feina a aquells que ens volen derrotats", va advertir el president dels republicans, Oriol Junqueras. En la seva intervenció davant del consell nacional d'ERC, Junqueras va evitar citar explícitament JxCat o altres sectors independentistes amb el govern de Pere Aragonès, però sí

que va rebatre les posicions "derrotistes". Malgrat reconèixer que el país afronta un context "ple de dificultats", va assenyalar que hi ha "motius per a l'esperança" i que Catalunya s'ha enfrontat a situacions fins i tot "molt més difícils que l'actual". "Cal ser realistes, però disseminar la llavor de la derrota no contribueix en res a la victòria", hi va afegir.

La reacció a les crítiques no es va fer esperar i el secretari general de Junts, Jordi Sánchez, va respondre que el seu partit no és "derrotista", sinó que el català es troba en una situació "difícil" i "greu". Sánchez, davant

del seu consell nacional, va apel·lar a la "militància lingüística" i es va mostrar disposat "a anar fins al final" a la recerca del "consens polític" en defensa de la llengua.

Després de les crítiques dels sectors independentistes a l'acord entre el PSC, ERC, JxCat i En Comú Podem sobre el model lingüístic de les escoles catalanes -del qual Junts es va fer enrere-, Junqueras va advertir que "a la llengua se la defensa prestigiant-la". "A la llengua catalana -hi va afegir-, la defensem cada dia utilitzant-la en tots els àmbits en els quals tenim representació."

En unes setmanes mar-

El president d'ERC, en el consell nacional del partit aquest dissabte ■ ACN

caades per la vaga de docents, el líder republicà va defensar que la gent té "dret d'expressar la seva preocupació i indignació", però va avalar la tasca i la gestió de la conselleria d'Educació. Per exemple, es va felicitar per l'esforç

per "rebaixar les ràtios" en l'educació primària i secundària i avançar en la "gratuitat del conjunt del sistema educatiu", uns elements que contribueixen a "millo- rar la qualitat de l'educació" i dels quals a ERC poden sentir-se "orgullosos".

"No tothom està d'acord amb tot, però els elements de discrepància que puguin existir són clarament menors comparats amb tot allò en positiu que fem cada dia", va dir Junqueras en un discurs sense cap al·lusió explícita cap a ningú. ■